

Ali təhsil müəssisələrində rəqəmsal idarəetmə keyfiyyətinin təmin olunmasında təşkilati amillərin rolu

Aytac Fətəliyeva 

Xülasə. Məqalədə ali təhsil müəssisələrində rəqəmsal idarəetmə keyfiyyətinin təmin olunmasında təşkilati amillərin rolu nəzəri baxımdan təhlil edilir. Tədqiqat çərçivəsində rəqəmsal transformasiya şəraitində idarəetmə keyfiyyətinə təsir edən əsas təşkilati amillər araşdırılmışdır. Aparılan təhlillər əsasında müəyyən olunur ki, rəqəmsal idarəetmənin effektivliyi yalnız texnoloji imkanlarla deyil, həm də idarəetmə strukturunun çevikliyi, qərarvermə proseslərinin səmərəliliyi, daxili koordinasiya, insan resurslarının rəqəmsal bacarıq səviyyəsi və liderlik yanaşmaları ilə bağlıdır. Tədqiqat nəticələri göstərir ki, təşkilati amillər rəqəmsal idarəetmə sistemlərinin tətbiqinə və onların səmərəli fəaliyyətinə birbaşa təsir göstərir. Bu baxımdan, rəqəmsal idarəetmə keyfiyyətinin yüksəldilməsi texnoloji imkanların inkişafı ilə yanaşı, təşkilati amillərin də təkmilləşdirilməsini zəruri edir. Araşdırma göstərir ki, ali təhsil müəssisələrində akademik və inzibati heyətin rəqəmsal sərəştəsinin yetərsizliyi innovativ idarəetmə modellərinin tətbiqini ləngidir və rəqəmsal idarəetmənin keyfiyyətinə mənfi təsir göstərir. Bu çərçivədə pedaqoji heyətin rəqəmsal bacarıqları tədrisin effektivliyini artırmaqla yanaşı, tələbələrdə analitik təfəkkürün formalaşmasını şərtləndirən strateji amil kimi çıxış edir. Rəqəmsal texnologiyaların davamlı inkişafı isə müəllimlərin öz peşəkar bilik və bacarıqlarını müntəzəm olaraq təkmilləşdirməsini zəruri edir.

Açar sözlər: ali təhsil müəssisələri, rəqəmsal idarəetmə, təşkilati amillər, keyfiyyət təminatı, təhsil menecmenti

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti, magistrant, Bakı, Azərbaycan

E-poçt: fatalizade.aytac@gmail.com

Daxil oldu: 3 Yanvar 2026; Qəbul edildi: 14 İyun 2026; Onlayn dərc edildi: 28 İyul 2026

© Müəllif(lər) 2026. Bu açıq girişli məqalə Creative Commons Attribution–NonCommercial 4.0 Beynəlxalq Lisenziyasının (CC BY-NC 4.0) şərtlərinə uyğun olaraq yayımlanmışdır.

The Role of Organizational Factors in Ensuring the Quality of Digital Management in Higher Education Institutions

Aytaj Fataliyeva 

Abstract. The article examines the role of organizational factors in ensuring the quality of digital management in higher education institutions from a theoretical perspective. Within the scope of the study, the main organizational factors affecting management quality in the context of digital transformation were investigated. The analysis shows that the effectiveness of digital management is not only related to technological capabilities, but also to the flexibility of the management structure, the efficiency of decision-making processes, internal coordination, the level of digital skills of human resources, and leadership approaches. The study results indicate that organizational factors have a direct impact on the implementation of digital management systems and their effective functioning. In this regard, improving the quality of digital management requires not only the development of technological capabilities but also the improvement of organizational factors.

Insufficient digital competence among academic and administrative staff in higher education institutions hinders the implementation of innovative management models and negatively impacts the quality of digital governance. Within this framework, the digital skills of teaching staff serve as a strategic factor that not only enhances instructional efficiency but also shapes students' analytical thinking. Furthermore, the continuous evolution of digital technologies necessitates that educators regularly upgrade their professional knowledge and skills.

Keywords: higher education institutions, digital management, organizational factors, quality assurance, educational management

Azerbaijan State Pedagogical University, Master's student, Baku, Azerbaijan

E-mail: fatalizade.aytac@gmail.com

Received: 3 January 2026; Accepted: 14 June 2026; Published online: 28 July 2026

© The Author(s) 2026. This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License (CC BY-NC 4.0).

Giriş

XXI əsr rəqəmsal texnologiyaların sürətli inkişafı ilə xarakterizə olunur. Bu inkişaf ali təhsil müəssisələrinin idarəetmə sistemlərində köklü dəyişiklikləri zəruri edir. “Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası”nda da qeyd edilir ki, təhsil pillələri və səviyyələrinin beynəlxalq təcrübəyə uyğunlaşdırılması, müasir tələblərə cavab verən infrastrukturun yaradılması və rəqəmsal təhsil resurslarından istifadə imkanlarının genişləndirilməsi əsas hədəflər kimi müəyyən edilmişdir (“Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası”, 2013). Lakin mövcud təcrübələr göstərir ki, idarəetmə sahəsində keyfiyyətin təmin olunması yalnız texnoloji imkanlarla deyil, həm də təşkilati amillərlə şərtlənir. Təhsildə tətbiq olunan texnoloji avadanlıqların, innovativ sistemlərin və rəqəmsal alətlərin funksionallığı bilavasitə müəssisənin daxili təşkilati mühitindən və idarəetmə strukturunun çevikliyindən asılıdır. Mövcud şəraitdə əsas problemlərdən biri rəqəmsallaşma prosesində texnoloji infrastrukturun sürətlə inkişaf etməsinə baxmayaraq, idarəetmə strukturlarının bu dəyişikliklərə tam uyğunlaşa bilməməsidir. Bu uyğunsuzluq rəqəmsal idarəetmə keyfiyyətinin təmin olunmasında müəyyən çətinliklər yaradır.

İdarəetmə keyfiyyəti ali təhsil müəssisələrinin fəaliyyətinin və idarəetmə sisteminin səmərəlilik dərəcəsini müəyyən edən əsas göstəricilərdən biridir. N. Hüseynovanın da qeyd etdiyi kimi, müasir təhsilin keyfiyyət göstəricisi yalnız yüksək səviyyəli infrastruktur və texnoloji resurslarla deyil, həm də təlim-tədris prosesinin səmərəli şəkildə idarə olunması ilə müəyyən edilir (Hüseynova, 2021, s. 95). İdarəetmə keyfiyyətinin qiymətləndirilməsi müxtəlif nəzəri yanaşmalar və modellər vasitəsilə həyata keçirilir. Bu sahədə ən geniş yayılmış modellərdən biri DeLone & McLean modelidir. Qeyd olunan modelə görə, informasiya sistemlərinin uğuru sistem və informasiya keyfiyyəti, istifadə səviyyəsi, istifadəçi məmnuniyyəti, həmçinin əldə olunan nəticələr əsasında müəyyən olunur (DeLone & McLean, 2003). Bu yanaşmadan görünür ki, rəqəmsal idarəetmə sistemlərinin effektivliyi yalnız texnoloji xüsusiyyətlərlə deyil, onların istifadə olunduğu təşkilati mühitlə də sıx bağlıdır. Bu kontekstdə ali təhsil müəssisələrində təşkilati amillər — idarəetmə strukturu, qərarvermə mexanizmləri, daxili koordinasiya, insan resurslarının rəqəmsal bacarıqları və liderlik yanaşmaları rəqəmsal sistemlərin uğuruna birbaşa təsir göstərən əsas amillər kimi çıxış edir. Ali təhsil müəssisələrində rəqəmsal idarəetmə keyfiyyətinin təmin olunması texnoloji imkanlarla yanaşı, təşkilati amillərdən də asılıdır. Bu baxımdan, təşkilati amillərin idarəetmə proseslərinə təsirinin araşdırılması aktual məsələlərdən biridir.

Tədqiqatın məqsədi ali təhsil müəssisələrində rəqəmsal idarəetmə keyfiyyətinə təsir edən təşkilati amilləri nəzəri cəhətdən təhlil etmək, onların idarəetmə prosesində rolunu müəyyənləşdirmək və keyfiyyətin yüksəldilməsinə təsir edən istiqamətləri araşdırmaqdır.

Metodlar

Tədqiqat nəzəri xarakter daşıyır və ədəbiyyat təhlili metoduna əsaslanır. Tədqiqat zamanı mövzu ilə bağlı yerli və xarici elmi mənbələr, eləcə də normativ-hüquqi sənədlər təhlil edilmişdir. Əldə olunan məlumatlar ümumiləşdirilmiş və rəqəmsal idarəetmə keyfiyyətinə təsir göstərən əsas təşkilati amillər müəyyən edilmişdir.

Nəticələr

Rəqəmsal transformasiya prosesləri ali təhsil müəssisələrində mövcud idarəetmə sistemlərinin inkişafını şərtləndirən əsas amillərdən biridir. “Azərbaycan Respublikasında Rəqəmsal İnkişaf Konsepsiyası”nda da qeyd edildiyi kimi, rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi çevikliyin artmasına, informasiya axınının sürətlənməsinə və qərarvermə mexanizmlərinin optimallaşdırılmasına şərait yaradır (“Azərbaycan Respublikasında Rəqəmsal İnkişaf Konsepsiyası”, 2025). Bununla yanaşı, rəqəmsal transformasiya ali təhsil müəssisələrində keyfiyyət təminatı sistemlərinin dəyişən tələblərə uyğun şəkildə yenilənməsini və təkmilləşdirilməsini də zəruri edir (Muştaqov, 2021, s. 631). Eyni zamanda, rəqəmsal transformasiyanın effektivliyi yalnız texniki imkanlarla məhdudlaşmır, həm də insan kapitalının, xüsusilə müəllim və inzibati heyətin rəqəmsal bacarıq səviyyəsi ilə müəyyən olunur (Təzəxanov, 2025, s. 79).

Rəqəmsallaşma proseslərinin genişlənməsi ali təhsil müəssisələrində idarəetmə yanaşmalarının yenilənməsini daha da aktuallaşdırmışdır. Xüsusilə ali təhsil sistemi əmək bazarı və sosial-iqtisadi dəyişikliklərlə sıx əlaqəli olduğundan rəqəmsal transformasiya bu sahədə daha intensiv şəkildə müşahidə olunur (Babayeva, 2025, s. 94). Məhz bu səbəbdən rəqəmsal idarəetmə proseslərinin effektivliyinə təsir göstərən təşkilati amillərin ayrıca nəzərdən keçirilməsi vacib hesab olunur. Təşkilati amillər ali təhsil müəssisələrinin daxili idarəetmə mühitini formalaşdıran struktur, prosedur və insan resursları ilə bağlı elementləri özündə əks etdirir və idarəetmə proseslərinin səmərəliliyinə birbaşa təsir göstərir. Aparılan ədəbiyyat təhlili əsasında rəqəmsal idarəetmə keyfiyyətinə təsir göstərən əsas təşkilati amillər sistemləşdirilmiş və aşağıdakı cədvəldə təqdim olunmuşdur:

Cədvəl 1

Rəqəmsal idarəetmə keyfiyyətinə təsir edən təşkilati amillər

Təşkilati amillər	Əsas xüsusiyyətləri	Rəqəmsal idarəetməyə təsiri
İdarəetmə strukturu	Çevik təşkilati quruluş	İdarəetmə proseslərinin operativ və çevik təşkili
İnsan resursları	Rəqəmsal bacarıqların inkişafı	Rəqəmsal mühitə uyğunlaşma səviyyəsinin artması
Daxili koordinasiya	Bölmələrarası əməkdaşlıq və informasiya mübadiləsi	Daxili kommunikasiya və əməkdaşlığın gücləndirilməsi
Liderlik	Strateji və innovativ yanaşma	Təşkilati dəyişikliklərin sistemli şəkildə həyata keçirilməsi
Qərarvermə	Məlumat əsaslı qərarvermə yanaşması	Daha effektiv və əsaslandırılmış qərarların qəbulu

Mənbə. Cədvəl müəllif tərəfindən hazırlanmışdır.

Cədvəldə təqdim olunan amillər rəqəmsal idarəetmə keyfiyyətinin təmin olunmasında mühüm rol oynayan əsas təşkilati amilləri əhatə edir. Onların təhlili rəqəmsal idarəetmə keyfiyyətinə təsir mexanizmlərinin daha aydın şəkildə müəyyənləşdirilməsinə imkan yaradır.

Müzakirə

Mövcud ədəbiyyatlarda da qeyd olunduğu kimi, rəqəmsal transformasiya təşkilati dəyişikliklərlə sıx bağlıdır və bu proses idarəetmə strukturunun və liderlik yanaşmalarının yenidən formalaşmasını şərtləndirir (Sezer & Boran, 2026, s. 382). Eyni zamanda, təşkilati mühit və onun tərkib hissəsi olan təşkilati mədəniyyət bu sistemlərin effektiv tətbiqi və davamlılığı baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır. İnnovasiyaya açıq olmayan təşkilati mühitlərdə bu sistemlərin tətbiqi çox vaxt formal xarakter daşıyır və idarəetmə proseslərinə tam inteqrasiya olunmur. Nəticədə, zəif təşkilati mühit rəqəmsal idarəetmənin səmərəliliyini məhdudlaşdırır.

Rəqəmsal idarəetmənin mühüm üstünlüklərindən biri qərarvermə prosesində məlumatlardan daha səmərəli istifadə imkanları yaratmasıdır. Müasir rəqəmsal sistemlər müxtəlif fəaliyyət istiqamətləri üzrə məlumatların toplanmasına, emalına və təhlilinə şərait yaradır. Bu isə idarəetmə qərarlarının daha əsaslandırılmış şəkildə qəbul edilməsinə imkan verir. Məlumat əsaslı idarəetmə yanaşması ali təhsil müəssisələrində fəaliyyət nəticələrinin qiymətləndirilməsi, resursların idarə olunması və strateji planlaşdırmanın təkmilləşdirilməsi baxımından vacib rol oynayır.

Eyni zamanda, təşkilati amillərin effektivliyi insan resurslarının rəqəmsal hazırlıq səviyyəsindən də asılıdır. Ali təhsil müəssisələrində akademik və inzibati heyətin rəqəmsal bacarıqlarının aşağı olması yeni idarəetmə modellərinin tətbiqini çətinləşdirir və rəqəmsal idarəetmə keyfiyyətinə mənfi təsir göstərir. Bu baxımdan, müəllimlərin rəqəmsal bacarıqları tədris prosesinin keyfiyyətinə və tələbələrin analitik düşünmə bacarıqlarının formalaşmasına birbaşa təsir göstərən əsas amillərdən biri kimi çıxış edir. Müasir dövrdə rəqəmsal texnologiyaların sürətli inkişafı müəllimlərin daim öz bilik və bacarıqlarını yeniləməsinə zəruri edir (İsfəndiyarova və b., 2025). Bu baxımdan, insan kapitalının inkişafı təşkilati mühitin gücləndirilməsində əsas şərtlərdən biri hesab olunur. Eyni zamanda, rəqəmsal idarəetmə sistemlərinin effektivliyi yalnız insan resurslarının bacarıqları ilə deyil, həm də bu sistemlərin istifadəçilər tərəfindən qəbul olunma səviyyəsi ilə müəyyən edilir. Aparılan tədqiqatlar göstərir ki, e-təhsil və rəqəmsal idarəetmə sistemlərinin uğuru onların texniki xüsusiyyətlərindən əlavə, istifadəçilərin sistemə münasibəti, məmnunluğu və adaptasiya səviyyəsi ilə sıx bağlıdır. Bu səbəbdən ali təhsil müəssisələrində rəqəmsal sistemlərin dayanıqlı və effektiv tətbiqi üçün istifadəçi davranışları və qəbul etmə amilləri mühüm rol oynayır (Al Mulhem, 2020).

Rəqəmsal idarəetmə keyfiyyətinin yüksəldilməsində liderlik yanaşmaları da mühüm əhəmiyyət daşıyır. Ənənəvi təhsil idarəetmə modellərində rəhbərlik daha çox bürokratik və iyerarxik idarəetmə prinsiplərinə əsaslanırdı. Lakin rəqəmsal transformasiya şəraitində rəhbərlərdən daha çevik, innovativ və adaptiv idarəetmə bacarıqları tələb olunur. Bu kontekstdə liderlik yalnız formal idarəetmə funksiyası kimi deyil, eyni zamanda təşkilat daxilində qarşılıqlı əlaqələr, koordinasiya və təsir mexanizmləri əsasında formalaşan sosial proses kimi qiymətləndirilir. Yəni liderlik idarəetmə subyektləri arasında qarşılıqlı münasibətlərin nəticəsi olaraq meydana çıxır və təşkilati dəyişikliklərin yönləndirilməsində əhəmiyyətli təsir göstərir (Ehlers, 2020, s. 8).

Rəqəmsal transformasiya şəraitində təhsil müəssisələrinin rəhbərləri yalnız idarəetmə proseslərini təşkil etməklə kifayətlənmir, eyni zamanda rəqəmsal texnologiyaların pedaqoji və inzibati proseslərə inteqrasiyasını təmin edən strateji subyekt kimi çıxış edirlər. Xüsusilə hibrid və onlayn təhsil modellərinin genişlənməsi liderlərdən rəqəmsal bacarıqlara əsaslanan qərarvermə, məlumatların təhlili və rəqəmsal təhlükəsizlik prinsiplərinə uyğun idarəetmə bacarıqları tələb edir. Aparılan tədqiqatlar göstərir ki, rəqəmsal infrastrukturun mövcudluğu uğurlu transformasiya üçün kifayət

etmir. Əsas amil həmin infrastrukturdan istifadə strategiyası və liderlik yanaşmasıdır. Eyni texnoloji imkanlara malik olan təhsil müəssisələri arasında fərqli nəticələrin yaranması da məhz idarəetmə və liderlik xüsusiyyətləri ilə izah olunur. Bu baxımdan, rəqəmsal liderlik təhsil müəssisələrində transformasiya proseslərinin effektivliyini müəyyən edən əsas amillərdən biri kimi çıxış edir (Şahin, 2025, s. 131). Rəqəmsal texnologiyalar ali təhsil müəssisələrində yalnız daxili idarəetmə proseslərinin avtomatlaşdırılmasına deyil, ümumi idarəetmə sisteminin yenilənməsinə də təsir göstərir. Bu baxımdan, mövcud idarəetmə yanaşmalarının rəqəmsal mühitin tələblərinə uyğunlaşdırılması zəruri xarakter daşıyır (Axundov, 2026, s. 46).

Ümumilikdə, rəqəmsal platformaların tətbiqi ali təhsil müəssisələrində inzibati və təşkilati proseslərin daha çevik və əlaqələndirilmiş şəkildə həyata keçirilməsinə imkan yaradır. Rəqəmsal idarəetmə sistemlərinin effektivliyi yalnız texnoloji imkanlardan deyil, həm də təşkilati amillərin idarəetmə proseslərinə inteqrasiya səviyyəsindən asılıdır. Bu baxımdan, rəqəmsal texnologiyaların təşkilati amillərlə uyğunlaşdırılmış şəkildə tətbiqi ali təhsil müəssisələrində idarəetmə keyfiyyətinin yüksəldilməsində mühüm rol oynayır.

Bununla yanaşı, rəqəmsal idarəetmə keyfiyyətinin qiymətləndirilməsi yalnız texniki göstəricilərlə məhdudlaşmır. İdarəetmə keyfiyyətinin ölçülməsində istifadəçi məmnunluğu, qərarvermə prosesinin operativliyi, informasiya axınının şəffaflığı və idarəetmə fəaliyyətinin səmərəliliyi kimi göstəricilər mühüm əhəmiyyət daşıyır. Həmin göstəricilər təşkilati amillərlə birbaşa əlaqəlidir və bu amillərin inkişaf səviyyəsi rəqəmsal idarəetmə sistemlərinin real nəticələrini müəyyən edir. Bu baxımdan, rəqəmsal transformasiyanın uğuru yalnız struktur dəyişikliklərlə deyil, həm də idarəetmə nəticələrinin ölçülə bilən göstəricilər əsasında qiymətləndirilməsi ilə xarakterizə olunur.

Nəticə

Aparılan nəzəri təhlil göstərir ki, ali təhsil müəssisələrində rəqəmsal idarəetmə keyfiyyətinin yüksəldilməsi yalnız texnoloji infrastrukturun mövcudluğu ilə deyil, həm də təşkilati və institusional mühitlə sıx bağlıdır. Rəqəmsal transformasiya idarəetmə proseslərini optimallaşdırsa da, onun səmərəliliyi mövcud idarəetmə strukturlarının bu dəyişikliklərə uyğunlaşma səviyyəsindən asılıdır. İdarəetmə strukturunun çevikliyi, rəhbərliyin yanaşması, əməkdaşların rəqəmsal bacarıqları və daxili koordinasiya mexanizmləri rəqəmsal idarəetmə keyfiyyətini müəyyən edən əsas amillər kimi çıxış edir. Bu amillər qarşılıqlı əlaqədə fəaliyyət göstərir və onlardan hər hansı birində yaranan zəiflik ümumi idarəetmə nəticələrinə mənfi təsir göstərə bilər.

Eyni zamanda müəyyən edilmişdir ki, ənənəvi idarəetmə yanaşmaları rəqəmsal mühitin sürətli dəyişikliklərinə tam uyğunlaşa bilmir. Bu isə bəzi hallarda qərarvermə prosesində gecikmələrə və idarəetmədə çevikliyin azalmasına səbəb olur. Bu səbəbdən ali təhsil müəssisələrində idarəetmə modellərinin daha çevik və rəqəmsal yönümlü prinsiplər əsasında inkişaf etdirilməsi zəruri hesab olunur.

Ümumilikdə, nəticələr göstərir ki, rəqəmsal idarəetmənin effektivliyi yalnız texnoloji infrastrukturdan deyil, həm də təşkilati uyğunlaşma səviyyəsindən asılıdır. Buna görə də idarəetmə keyfiyyətinin yüksəldilməsi texnoloji və təşkilati inkişafın paralel şəkildə həyata keçirilməsini, eləcə də rəqəmsal idarəetmə nəticələrinin ölçülə bilən göstəricilər əsasında sistemli şəkildə qiymətləndirilməsini tələb edir.

Ədəbiyyat

- Al Mulhem, A. (2020). Investigating the effects of quality factors and organizational factors on university students' satisfaction of e-learning system quality. *Cogent Education*, 7(1), 1–16. <https://doi.org/10.1080/2331186X.2020.1787004>
- Axundov, Ə. (2026). Rəqəmsal texnologiyaların tədris prosesində tətbiqinin pedaqoji əsasları. *Qədim Diyar Beynəlxalq Elmi Jurnal*, 8(2), 45–49. <https://doi.org/10.36719/2706-6185/56/45-49>
- Azərbaycan Respublikasının Prezidenti. (2013, 24 oktyabr). *Azərbaycan Respublikasında təhsilin inkişafı üzrə Dövlət Strategiyası*. E-qanun.az. <https://e-qanun.az/framework/26674>
- Azərbaycan Respublikasının Prezidenti. (2025, 16 yanvar). *Azərbaycan Respublikasında Rəqəmsal İnkişaf Konsepsiyası*. E-qanun.az. <https://e-qanun.az/framework/58765>
- Babayeva, X. (2025). Təhsilin idarə edilməsində yeni mərhələ. “İdarəetmə və təhsildə rəqəmsallaşdırma” mövzusunda II Respublika Elmi Konfransının materialları (s. 94–96). Naxçıvan Dövlət Universiteti.
- DeLone, W. H., & McLean, E. R. (2003). The DeLone and McLean model of information systems success: A ten-year update. *Journal of Management Information Systems*, 19(4), 9–30. <https://doi.org/10.1080/07421222.2003.11045748>
- Ehlers, U. D. (2020). Digital leadership in higher education. *Journal of Higher Education Policy and Leadership Studies*, 1(3), 6–14. <https://doi.org/10.29252/johepal.1.3.6>
- Hüseynova, N. (2021). Təhsildə keyfiyyətin təmin olunmasının pedaqoji əsasları. *Azərbaycan məktəbi*, (1), 95–100.
- İsfəndiyarova, Ü., İsmayılova, P., & Əlizadə, N. (2025). Ali təhsildə rəqəmsal transformasiya və müəllimlərin rəqəmsal qabiliyyətləri. “İdarəetmə və təhsildə rəqəmsallaşdırma” mövzusunda II Respublika Elmi Konfransının materialları (s. 161–163). Naxçıvan Dövlət Universiteti.
- Muştaqov, Ə. (2021). Ali təhsil müəssisələrində effektiv keyfiyyət təminatı: Rəqəmsal transformasiya. *Gənc tədqiqatçıların V Beynəlxalq elmi konfransının materialları* (s. 630–633). Bakı Mühəndislik Universiteti.
- Sezer, S., & Boran, O. (2026). Dijitalleşme sürecinde eğitim yönetiminin dönüşümü ve liderlik stratejileri. *Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi*, 10(42), 381–389. <https://doi.org/10.52096/usbd.10.42.19>
- Şahin, M. (2025). Eğitim yönetiminde dijital liderlik. *Mustafa Kemal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9(16), 129–154. <https://doi.org/10.56677/mkuefder.1756295>
- Təzəxanov, S. (2025). Təhsil sistemində rəqəmsal transformasiyanın idarəetmə modelləri: Azərbaycan və beynəlxalq təcrübələrin müqayisəli təhlili. *Elmi İş Beynəlxalq Elmi Jurnal*, 19(10), 74–82. <https://doi.org/10.36719/2663-4619/122/74-82>